

Vinteren. „Lille Dige“ blev imidlertid ved Stormfloderne i 1909 og 1911 i højeste Grad angrebet, og man staar nu overfor, at Hoffmannsdige maaske i en ikke meget fjern Fremtid vil synke i Havet. Jeg vil derfor henstille til den højtærede Trafikminister, at man overvejer, om der ikke kan træffes Foranstaltninger til, at der bygges Høfder paa Kysten, som kan sikre den, idet det er af afgjort Betydning, at man opretholder Erhvervsgrundlaget for dem, der bor dernede; og disse vil ellers se deres Ejendom og Eksistens truet paa det mest alvorlige. Der er Planer fremme om at bygge Diger, men de vil i Virkeligheden ikke være tilstrækkelige til at sikre mod en Nedbrydning af Kysten. Skal man sikre sig derimod, maa der ogsaa bygges Høfder, og Bekostningen derved vil formentlig dreje sig om en 3—400 000 Kr.

Jeg vil endnu nævne en enkelt lokal Sag for den højtærede Minister for offentlige Arbejder, idet jeg anmoder om, at Ministeriet, naar nu det jydsk Telefontelefon selskab skal overtage Statstelefonen i den sydvestlige Del af Ribe Amt, sørger for, at det sker paa en saadan Maade, at de Goder, vi har haft hidtil, og som man under Behandlingerne af Loven i sin Tid lovede os, at vi skulde beholde, bliver opretholdt. I den Henseende vil jeg gerne nævne, at det er os om at gøre, at man ikke nedlægger den Telefoncentral, vi har i Oksbøl.

Jeg skal derefter gøre nogle Bemærkninger i Anledning af det ærede Medlem Hr. Rodes Udtalelser om Statsvirksomhederne. Det ærede Medlem berømmede den Maade, hvorpaa man under den radikale Regering havde ledet Statsvirksomhederne, og sagde, at hvis man sammenlignede, vilde det vise sig, at Statsvirksomhederne i Finansminister Brandes' to sidste Aar viste et Underskud paa 55 Mill. Kr., medens Underskuddet i Statsminister Neergaards to første Aar var 139 Mill. Kr., altsaa langt over det dobbelte. De Tal, det ærede Medlem her opgiver, er ikke rigtige, og han ved det, thi den 19. Oktober 1920 holdt den tidligere Minister for offentlige Arbejder, Hassing Jørgensen, et Foredrag i „Nationaløkonomisk Forening“, hvori han paapegede de Beløb, som den radikale Regering i Virkeligheden havde sat til paa Statsvirksomhederne. Han gjorde opmærksom paa, at Dyrtidstillæget til Tjenestemændene, der var afholdt af Finansministeriet, maatte tillægges de Beløb, der var opført paa Finansloven for Statsvirksomhederne, for at man kunde faa det rigtige Billede frem. Han gjorde opmærksom paa,

at der i Tiden fra 1915—16 til 1919—20 var udbetalt 115,3 Mill. Kr. i Dyrtidstillæg, og at 60 Millioner af disse maatte regnes at skulle overføres paa Statsvirksomhederne og derfor maatte komme til at veje til paa det Tab, de har givet. Det vil blive saadant noget som 52 pCt. af Dyrtidstillæget, der skal lægges til, og derfor vil det vise sig, at det Underskud, Statsvirksomhederne har givet i de to sidste Aar, den radikale Regering ledede Landet, ikke var 55 Millioner, men lige ved 90 Millioner, 89,8 Mill. Kr., idet der af Dyrtidstillæget skal føjes 21,5 Millioner til for Finansaaret 1918—19, og for Finansaaret 1919—20 12,7 Millioner, saaledes at vi i Finansaaret 1918—19 er oppe paa et Underskud af 37,8 Millioner og i 1919—20 52 Millioner.

Det er meget rigtigt, at Underskuddet fortsattes over i det nye Aar, 1920—21, men det var meget forklarligt, thi man kunde ikke standse den hele Ordning, som den radikale Regering havde bragt vore Statsvirksomheder ind i, Ordningen med den 8 Timers Arbejdsdag og det store Apparat af Tjenestemænd, som fremdeles maatte tynge stærkt, og tillige var der den Omstændighed, at den nye Lønningslov nu kom til at virke for hele Aaret, medens den kun havde virket for det halve af det foregaaende Aar. Men allerede sidste Aar er der en Forbedring, og man har nu Haab om at naa tilbage til saadanne Tilstande, at vi kan nærme os Balance. Dette forekommer mig at være et Fingerpeg i Retning af, at det nuværende Ministerium har kunnet og villet gennemføre en saadan Politik, at vi kan faa genoprettet økonomisk Balance, ogsaa hvad vore Statsvirksomheder angaar.

Man maa heller ikke glemme, at da den radikale Regering overtog Regeringen, gav Statsvirksomhederne 11,3 Mill. Kr. i Overskud, medens de altsaa gav 52 Mill. Kr. i Underskud, da den radikale Regering sluttede, hvilket vil sige, at der har været en Forringelse af Statsvirksomhedernes Status paa 63,3 Mill. Kr. i den Periode. Det forekommer mig ikke, at man kan se bort herfra. En oprigtig Fremstilling af disse Forhold kan kun bygges paa de Tal, jeg her nævner — og det vidste det ærede Medlem godt.

Det ærede Medlem beskæftigede sig ogsaa med Statens Formueopgørelse og udtalte herom: „Jeg skal her endnu kun tilføje, at Statens Formue efter det nu aflagte Statsregnskab er gaaet 3,5 Mill. Kr. ned i de to Aar, Statsministeren har styret, medens den voksede med 43 Mill. Kr. i den radikale Periodes 7 Aar, og dette sidste